

[Fraenkel.]

ske særlig i dette Forhold — udelukkende skal regne med Realiteter. Og ikke desto mindre maner det ærede Medlem igen dette gamle Spøgelse: „Hvad kan det nytte?“ frem her i Salen ved denne Lejlighed. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at efter min Erfaring er der intet Udtryk, som har mindre med Livets Realiteter at gøre end dette „Hvad kan det nytte?“. Hvis Drengen, vi læste om forleden Dag, Drengen, der svømmede rundt i 36 Timer og endelig blev taget op, hvis han havde tænkt: hvad kan det nytte? havde han sparet sig sine Lidelser og var gaaet til Bunds efter en Times Forløb. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at man kan gennemgaa Krigshistorien fra den ene Ende til den anden og se, hvorledes Nationer under fuldstændig haabløse Forhold har taget Kampen op uden at spørge om, hvad det kunde nytte. Og jeg henviser til Bismarcks Udtalelser om Krig, hvor han Gang paa Gang motiverer sin Frygt for Krig altid med det samme: Under Krig ved man aldrig, hvad der kan hænde, der hænder de mærkværdigste Ting dér, man kan ingenting beregne; derfor: undgaa Krig saa længe som muligt. Men ethvert Menneske, der har levet et nogenlunde bevæget Liv, som har staaet i vanskelige Situationer, ved, at der er noget andet, som har ganske anderledes med Livet at gøre, og det er: never give up! Det er den store Modsatning til „Hvad kan det nytte?“. Det gælder baade om Privatlivet og om Nationernes Liv, at hvis jeg gaar ud fra denne Doktrin „Hvad kan det nytte?“, saa vil jeg i Hundreder af Tilfælde gaa til Bunds, hvor jeg ellers kunde redde mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Andersen: I Anledning af det Ordskifte, som fandt Sted mellem de ærede Medlemmer Hr. Parkov og Hr. Hartvig Frisch, hvorefter denne sidste mente, at for saa vidt Admiral Rechnitzer skulde afskediges, skulde Generalmajor Birke gøre ham Følgeskab, vil jeg tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister om, hvad der var Aarsagen til, at daværende Oberst Jensen i Fredericia blev forbigaaet ved Generaludnævnelsen, endskønt han, baade hvad Kvalifikationer og Anciennet angaar, var fuldt berettiget til at vente en saadan Udnevnelse. Det er

kendt, at Obersten tog sig denne Forbigaaelse saa nær, at han søgte sin Afsked. Jeg vil yderligere spørge den højtærede Minister om, hvad Aarsagen var til, at Obersten dernæst fra Ministeriets Side fik en Behandling, som ligger udenfor al Coutume. Hvis Oberst Jensens Forbigaaelse og senere Behandling er en Følge af, at han har udarbejdet det Militærforslag, som det ærede Medlem Hr. Holstein har forelagt her i Tinget, hvilke Følger bliver der saa for Admiral Rechnitzer, hvis hans Forslag ikke er udarbejdet efter Ministerens Ønske? Og hvilke Følger bliver der for Generalmajor Birke og de øvrige højere Officerer, der har præsenteret Ofentligheden deres Forslag?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Steen Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Steen Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte i sin Tale, at det var godt, at der sad Mænd ved Magten i August 1914, som ikke havde Tiltro til, at det kunde nytte noget med et dansk Forsvarsberedskab. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. P. Munch, hvordan han kan rime disse Ord sammen med det, der fandt Sted i Augustdagene i 1914, da det ærede Medlem var Forsvarsminister i dette Land. Thi hvad der skete den Gang, og hvad der skete Krigsperioden igennem med det ærede Medlem som Forsvarsminister, det var jo en Udvidelse af Styrkerne og Anskaffelser af Materiel langt ud over, hvad Ordningen af 1909 paabød. Og et slaaende Eksempel paa, hvorledes Situationen var i radikale Kredse i de alvorlige Augustdage i 1914, var den Artikel i „Politiken“ af 4. eller 5. August 1914, hvori det beklagedes, at Fæstningsbyggeriet ikke var længere fremskredet i Henhold til Ordningen af 1909, end Tilfældet var i de Dage.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler rettede til mig, vil den ærede Taler kunne faa besvaret, hvis han vil gøre sig den Ulejlighed at læse det Svar, jeg har givet hans Partifælde den Gang, Hr. Wulff, paa en Forespørgsel, som han efter Aftale med Ministeriet og sit Parti stillede til Ministeriet — et Svar, som den Gang fandt megen Forstaaelse i hele det konservative Parti, medens jeg ganske vist var forberedt paa, at man, naar Agitationens